

Zpráva z ME U20 divize A - ženy

Místo konání: Lanzarote (Tequise, Tinaro)

Datum: 2. - 12.7. 2015

Realizační tým:

Vedoucí týmu: Streubel David

Trenérka: Ptáčková Romana

Asistent trenérky: Holešovský Tomáš

Fyzioterapeutka: Hradilová Jana

Masérka: Štěpánka Vošická

Pořadí týmů na ME:

1. Španělsko
2. Francie
3. Holandsko
4. Rusko
5. Itálie
6. Portugalsko
7. Polsko
8. Slovensko
9. Turecko
10. Srbsko
11. Belgie
12. Lotyšsko
13. Německo
14. Maďarsko
15. **ČR**
16. Ukrajina

Výsledky utkání týmu ČR:

ČR - Maďarsko 59 : 61 (12:11 20:12 10:23 17:15)

FG: 59/22 – 37,3% 2FG: 41/17 – 41,5% 3FG: 18/5 – 27,8% FT: 16/10 – 62,5%

RO: 12 RD: 16 TO: 9 ST: 5

ČR - Itálie 39 : 79 (13:10 13:17 6:31 7:21)

FG: 55/16 – 29,1% 2FG: 37/14 – 37,8% 3FG: 18/2 – 11,1% FT: 9/5 – 55,6%

RO: 14 RD: 27 TO: 36!! ST: 9

ČR - Španělsko 51 : 77 (19:15 11:18 6:23 15:21)

FG: 57/22 – 38,6% 2FG: 48/20 – 41,7% FG3: 9/2 – 22,2% FT: 10/5 – 50%

RO: 11 RD: 27 TO: 28 ST: 5

ČR - Turecko 68:75 (13:18 12:17 24:13 19:27)

FG: 66/26 – 39,4% FG2: 42/19 – 45,2% 3FG: 24/7 – 29,2% FT: 10/9 – 90%

RO: 15 RD: 28 TO: 28 ST: 12

ČR - Srbsko 82 : 86 (28:13 15:26 19:22 20:25)

FG: 71/29 – 40,8% FG2: 41/14 – 34,1% FG3: 30/15 – 50% FT: 14/9 – 64,3%

RO: 15 RD: 24 TO: 12 ST: 5

ČR - Ukrajina 77 : 53 (15:12 23:7 18:11 21:23)

FG: 81/33 – 40,7% 2FG: 59/26 – 44,1% 3FG 22/7 – 31,8% FT: 8/4 – 50%

RO: 12 RD: 34 TO: 15 ST: 7

ČR - Lotyšsko 63 : 74 (18:14 13:19 24:18 8:23)

FG: 62/28 – 45,2% 2FG: 45/25 – 55,6% 3FG 17/3 – 17,6% FT 5/4-80% (Lotyšsko 39/33!)

RO: 8 RD: 25 TO: 24 ST: 2

ČR - Maďarsko 72 : 76 (16:21 19:7 15:15 12:19 10:14)

FG: 80/29 – 36,3% 2FG 52/22 – 42,3% 3FG 28/7 – 25% FT: 11/7 – 63,6%

RO: 18 RD: 35 TO: 18 ST: 6

ČR - Ukrajina 96:66 (23:13 12:20 33:22 28:11)

FG: 77/35 – 45,5% FG2: 57/28 – 49,1% FG3: 20/7 – 35% FT: 23/19 – 82,6%

RO: 13 RD: 25 TO: 14 ST: 12

Souhrnné statistiky hráčů:

NAME	G	MIN	FG		2P FG		3P FG		FT		REB			AS	TO	ST	BS	PF		PTS
			M/A	%	M/A	%	M/A	%	M/A	%	O	D	TOT					C	D	
Kopecská, E.	9	225	34/95	35.8	22/62	35.5	12/33	36.4	15/19	78.9	5	21	26	24	38	9	6	22	29	95
Moucková, E.	9	176	26/46	56.5	10/24	41.7	16/22	72.7	10/14	71.4	1	10	11	18	14	7	0	22	20	78
Mainclová, A.	9	223	31/69	44.9	29/62	46.8	2/7	28.6	12/19	63.2	16	38	54	6	19	6	5	32	15	76
Kanuková, M.	9	167	31/81	38.3	26/55	47.3	5/26	19.2	4/6	66.7	16	19	35	5	11	3	4	24	7	71
Krivánková, K.	9	215	28/71	39.4	27/60	45.0	1/11	9.1	4/6	66.7	11	24	35	15	19	10	2	14	10	61
Opcenska, M.	9	186	29/54	53.7	28/45	62.2	1/9	11.1	2/6	33.3	19	29	48	14	12	7	1	19	6	61
Beránková, S.	9	214	20/56	35.7	13/27	48.1	7/29	24.1	12/14	85.7	3	17	20	22	25	5	0	22	18	59
Mircová, E.	9	174	18/65	27.7	12/29	41.4	6/36	16.7	6/10	60.0	5	27	32	11	17	6	1	17	10	48
Hrusková, A.	8	83	14/22	63.6	9/16	56.3	5/6	83.3	1/4	25.0	3	19	22	5	13	1	0	15	10	34
Zuzáková, A.	7	85	8/30	26.7	8/29	27.6	0/1	0.0	4/6	66.7	10	17	27	4	7	4	2	10	6	20
Maturová, T.	8	55	1/12	8.3	1/8	12.5	0/4	0.0	2/2	100.0	1	2	3	6	5	3	0	6	1	4
Klokocniková, A.	3	21	0/7	0.0	0/5	0.0	0/2	0.0	0/0	0.0	1	3	4	0	1	0	1	3	1	0
TEAM/COACH											24	14	38		4			0	0	
TOTAL	9		240/608	39.5	185/422	43.8	55/186	29.6	72/106	67.9	115	240	355	130	185	61	22	206	133	607

Shrnutí základních postřehů z utkání našeho týmu:

Hned první utkání na ME proti **Maďarsku** jsme považovali za velmi důležité, jak z hlediska možnosti postupu ze základní skupiny, tak z důvodu zvýšení sebevědomí týmu.

V poločase jsme vedli 32:23 a hra nám dávala slušné naděje na úspěch. Soupeře jsme měli výborně přechteného z jejich přátelských utkáních se Slovenskem a změnami obran jsme jim dávali málo prostoru k organizované hře. Ovšem hned ve 3. čtvrtině nastal ve hře velký obrat. Maďarky nás zónovým presinkem zatlačily na naši obrannou polovinu hřiště a my začali vyrábět neuvěřitelné chyby. Tuto část hry jsme prohráli 23:10 a to se ukázalo jako rozhodující. I když jsme většinu času byli ve vedení (28 min.), tak soupeř lépe zvládl vyrovnanou koncovku utkání a zvítězil rozdílem 2 bodů. Výborný výkon v našem týmu podaly podkošové hráčky,

perimetr zůstal za očekáváním. Tato těsná porážka, jak se později ukázalo, měla na tým negativní dopad.

Následující utkání s **Itálií** se dalo rozložit na dvě části. Snaha odčinit porážku z předešlého dne, kvalitní hra v 1. poločase (26:27) a naprosté vypadnutí z role, ustrašený a posléze odevzdaný výkon v dalších čtvrtinách. Výsledek 39:79 a 36 ztrát mluví za vše. Právě v tento moment tým ukázal, jak je zranitelný a jeho psychika velmi „křehká“.

Zápasy ve skupině jsme dohrávali s nejlepším týmem Evropy **Španělskem**. Na ME neprohrálo a bylo herně nejkvalitnějším týmem. První čtvrtinu jsme vyhráli 19:15 a vyrovnaným soupeřem jsme Španělsku byli celý poločas. Ukázalo se, že když hrajeme v klidu, nejsme pod tlakem důležitého utkání, tak výkon týmu je odváznější a snese i přísnější měřítko kvality. V další části hry se však soupeř začal svoji chytrou a pestrou hrou více prosazovat a my jsme přestali odolávat jejich tlaku. Znovu se ukázala naše velká slabina – **ztráty při agresivní obraně soupeře**.

Ve skupině G nás jako první soupeř čekalo silné **Turecko**. Již v loňském roce hrálo kvalitní basketbal a některé klíčové hráčky v týmu zůstaly (Senyurek, Akbas). Podkošová Senyurek již hrála na letošním seniorském ME. Začátek zápasu, respektive celý poločas, byl z naší strany mdlý, bez odvahy a s velkým počtem chyb. Poločasová přestávka, znovu promluva směrem k hráčkám o herní odvaze a bojovnosti, zafungovala. V dalším průběhu jsme zkvalitnili obranu, přitlačili Turecko, které se dopouštělo chyb a my těžili z rychlého protiútoky i přesné střelby. Bohužel posledních 5 minut hry bylo zcela v režii Turecka a právě jeho klíčových hráček. Rozehrávačka Akbas skvěle řešila kombinaci pick and roll a byla v konci utkání nejdůležitějším článkem Turecka. Když už jsme tuto herní kombinaci ubránili, tak přišel útočný doskok a nová šance. Právě druhé šance soupeře a body po ztrátách nám vzali naději na první vítězství.

Srbsko bylo dalším soupeřem. Toto utkání patřilo k té lepší kvalitě na ME, kdy oba týmy podaly výkony na hranici svých možností. My jsme většinu času určovali tempo hry, ve vedení jsme byli 32 minut. Výborný výkon předvedly hráčky z perimetru (Moučková, Kopecká, Beránková a Křivánková). Podkošové bohužel nestačily na skvěle hrající tandem Stankovič a Crvendakič (17b., 11 doskoků, resp. 32b., 10 doskoků). Na ztráty bylo utkání vyrovnané, my však vyrobili v konci utkání dvě fatální, které poslali Srbsko do protiútoky 1:0.

V utkání s **Ukrajinou** nám stačilo plnit důsledně obranné úkoly (agresivita na míč a nepustit přesné přihrávky do vnitřního prostoru) a zrychlit přechodovou fázi. Ukrajina s přibývajícím časem nestačila s námi běhat a rozdíl ve skóre se zvyšoval. Velmi ledabyle jsme však odehráli poslední část hry (21:23), kdy jsme sice hodně prostřídali, ale obrana střídajících hráček byla podprůměrná.

Sedmé utkání, pro nás doslova klíčové v boji o udržení, proti Lotyšsku. **Lotyšsko** nemělo tak kvalitní tým jako vloni. I když ve svém středu mělo výbornou P. Strautmane a disponovalo slušnou silou v podkošovém prostoru

Na soupeře jsme byli po taktické stránce výborně připraveni a zvláště jsme si rozebrali hru Strautmane. Do utkání jsme vstoupili skvěle a první část hry vyhráli 18:14. Velkou komplikací byly brzké fauly Beránkové a díky tomu odehrála nízkou minutáž (17 min.). Mircová ji

nedokázala zastoupit (24 min. O bodů, 4 ztráty). Bohužel ani Kopecké toto utkání vůbec nevyšlo (11 ztrát!). Právě na tomto postu nás Lotyšsko jasně přehrálo. Výkon podkošových hráček byl velmi slušný, dokázaly se bodově prosadit (Opočenská 15, Mainclová 12, Kaňuková 8), přesto, že na doskoky jsme znovu prohráli 33:42. Ještě do poslední čtvrtiny jsme vstupovali s vedením o 4 body. Ovšem hned při vyhození z autu naše rozehrávačka hrubě chybovala a my se znovu dostali sami pod tlak. Konec zápasu jsme takticky nezvládli, i když Lotyšsko si výrazně pomáhalo trestnými hody.

Určitě se hráčkám nedala upřít maximální bojovnost a schopnost řešit správně své obranné úkoly. Chybělo však znovu sebevědomí, především rozehrávaček, bez kvality na tomto postu se každému týmu hraje těžce. Nebudu komentovat výkon rozhodčích v utkání, ale jen uvedu fakta. ČR střílelo TH 5/4 proti 39/33 Lotyšska.

Po nepovedeném závěru utkání proti Lotyšsku jsme měli ještě jednu šanci – porazit na druhý pokus **Maďarsko**. Nebylo jednoduché zvednout psychiku týmu nahoru a pokusit se vyhrát. Přesto se 25 minut dařilo výborně a výkon týmu byl skvělý. Bohužel znovu přišlo několik komplikací, naše ztráty při větším tlaku obrany, zbytečné fauly, které nic neřeší, následné TH pro soupeře a v neposlední řadě brzké fauly Křivánkové, která odehrála pouhých 17min. V utkání jsme ztratili 17bodové vedení a utkání dospělo do prodloužení. V něm jsme si znovu vypracovali vedení o 5 bodů a nakonec ani to nestačilo na vítězství. V divokém závěru jsme odešli poraženi 76:72. Všechny statistiky vyzněly vyrovnaně a lišily se znovu v TH (ČR 11/7 a Maďarsko 33/27).

Poslední den jsme hráli znovu s **Ukrajinou**. V utkání jsme zvítězili 96:66 a stříleli s vysokou úspěšností – 45,5%.

Celkové 15. místo je pro nás zklamáním. Tým, i přes absence klíčových hráček (Hošková, Kracíková, Andělová), měl na to, aby vydoloval v některých utkáních (Maďarsko, Lotyšsko) vítězství.

Největším nepřítelem jsme si nakonec byla sami. Křehká, někdy až labilní, psychika některých hráček devalvovala nejen jejich výkon, ale samozřejmě herní výkon celého týmu.

Hodnocení herního výkonu našeho týmu

V **přípravném období** jsme sehráli 10 utkání. Měli jsme 50ti procentní úspěšnost v utkáních s Německem (3), Slovenskem (2), Francií U19 (2), Ruskem, Francií a Holandskem. Právě turnaj ve Francii, s týmy Holandska (3. na ME), Ruska (4. na ME) a Francií (2. na ME), byl tou nejlepší konfrontací. Francii jsme porazili o 2 body, s Ruskem přišla prohra o 3 body, s Holandskem o 12 bodů (bez zraněné Mainclové). Holandsko se prezentovalo „nejfyzičtější“ basketbalem, výbornou hrou 1:1 a excelentní střelbou z trojkové vzdálenosti.

Po turnaji jsme setrvali ve Francii na 2 přípravné zápasy s U19. Právě toto rozhodnutí bylo pro nás fatální. Hned na 1. tréninku se zranila Hošková (zlomená záprstní kůstka) a v utkáních

postupně Beránková, Opočenská a Hrušková. Mainclová s výronem v kotníku již k utkáním vůbec nenastupovala a museli jsme šetřit i Kopeckou kvůli problémům s kolenem.

Zranění hráček na konci přípravného období bylo pro nás velkou komplikací. Ztráta Kamily Hoškové byla tou největší. Tým se na Kamilu vždy hodně spoléhal. Její „černá“ práce pro tým (kontaktní hra, doskoky, schopnost na sebe získat fauly) byla těžko nahraditelná někým jiným. Už na loňském ME byla Kamila naším největším tahounem, bez které jsme si těžko dovedli hru představit. Její vypadnutí, těsně před ME (9 dní), byl pro tým i viditelnou psychickou ránou.

Útočná hra na ME

Podobně, jako každý rok, jsme měli připraveno 6-7 útočných setů na osobní obranu. Naším cílem bylo hru postavit více na křídelních hráčkách (Hošková, Kopecká) a otevírat jim cestu do vymezeného území. Dva sety byly postaveny s cílem hrát přes vysoké křídlo zády ke koši (Křivánková, Hrušková). Hodně jsme využívali clony bez míče, ať už pro střelce (Beránková, Kopecká) nebo následný vnik. Clony na míč byly zařazeny v menším poměru, přesto je však v hráčkách těžce zakořeněný zvyk, když si neví tým rady (je pod větším tlakem), tak přijde intuitivně clona na míč. Toho bohužel spíše týmy využívaly ke zdvojení a naše hráčky se dostávaly pod ještě větší tlak. Kombinaci pick and roll jsme úspěšně zahráli jen sporadicky, hráčky měly s jeho řešením problémy (málo drzosti, technika driblinku, potažmo taktická stránka).

Největším nepřítelem v našem útoku byla neschopnost udržet míč pod tlakem, vystupovat sebevědomě, vzít zodpovědnost na sebe. Převážně z těchto atributů pramenil obrovský počet ztrát, který tým posílal psychicky hodně dolů. Průměrně 20,6 ztrát (2. nejhorší tým na ME). Právě ztráty snížily úspěšnost naší útočné hry, která jinak v číslech nevyzněla úplně negativně. Celkový počet bodů 67,4 (3. na ME), procento střelby za „2“ – 43,8% (4. na ME), za „3“ – 29,6% (7.), asistence 14,4 (2.). V útoku jsme doskočili 12,8 míčů (8.).

Dalším nešvarem byla neschopnost kvalitního spacingu. V tomto směru jsme nedokázali tým usměrnit, ačkoliv jsme v přípravě pohybu hráček v útočné fázi věnovali hodně času. Pro některé z nich to bylo něco zcela nového. Správně zažitý pohyb v této kategorii už by měl být na solidní úrovni.

Ani v letošním roce jsme se nemohli pevně opřít o hru podkošových hráček. Aneta Mainclová není typickým bodovým hráčem, ale jako jedna z mála podkošových hráček splňuje fyzická kritéria pro vrcholový basketbal. Velká škoda pro náš tým, že nemohla nastupovat společně s Terezou Kracíkovou, tak, jak tomu bylo v kadetském i juniorském věku. V útočném doskoku podkošové hráčky určitě nezklamaly, ale už hůře dokázaly své druhé šance využít. Svoji méně důraznou hrou se bodově tolik neprosadily. Rozhodně jim však nemůžu upřít snahu, ale často chyběly centimetry a v některých případech kilogramy (Opočenská).

Rychlý protiútok na letošním ME také nebyl takový, jak bychom si představovali. Hodně to však souviselo s naším nízkým počtem zisků. Návyk hráček pro rychlou hru není zažitý (s výjimkou Kopecké, Křivánkové, Hruškové). Rozehrávačky měly obě problém dostávat míč do pohybu a tím se nám zahájení rychlého protiútku značně komplikovalo.

S postupným útokem do zónové obrany jsem problém neviděla. Naopak nám více vyhovoval menší tlak na míč a týmy brzo vycítily, že větší agresivita na nás platí. Velké problémy jsme měli s hrou do zónových presinků (Itálie, Maďarsko), ačkoliv právě na tuto variantu jsme se připravovali už před ME (s konkrétním cílem na utkání s Maďarskem).

Týmu chyběla hráčka, která by byla v útoční fázi „leadrem“, brala na sebe zodpovědnost, podávala standardní výkony. V minulosti tým vždy minimálně jednu takovou hráčku měl (Hošková r.95, Vyoralová r.94, Satoranská r.93, Elhotová Kar.r..92, Bartáková a Hanušová r.91).

Obranná fáze na ME

Ačkoliv jsem zvyklá hrát s týmy, které trénují převážně aktivní osobní obranu, tak dle složení našeho týmu bylo jasné, že na tento způsob obrany nemáme příliš vhodných typů a ani dostatek fyzické kondice. Osobní obranu jsme tedy často prokládaly zónovými obranami 2:3 a 3:2 (z důvodu 3 malých hráček na perimetru). Presinkové obrany jsme různě kombinovali – na útočné polovině osobní obrana s návratem do zóny (narušení organizace hry soupeře). Stejně, jako vloni, jsme po TH využívali zónový presink 2:2:1, v některých utkáních jsme se z něj vraceli do osobní obrany. Snažili jsme se co nejvíce narušovat organizaci hry, což se nám slušně dařilo s týmy Maďarska, částečně Lotyšska a Turecka. Bohužel v rozhodujících chvílích přišla buď taktická chyba nebo nedůslednost (obránný doskok) a práce celého týmu vyšla naprázdno.

V letošním roce nám dělaly nemalé problémy kombinace založené na clonách. Z 90% jsme praktikovali, stejně jako vloni, „control“ s eventuálním přebráním při vniku. Ne všechny hráčky si za krátkou přípravu byly schopny tento způsob osvojit a v této obranné kombinaci jsme často chybovali (pomalé a nedůsledné přebrání pivotkou, nedobrání slabé strany na útočný doskok). Rotace na perimetru jsme zvládali poměrně slušně.

Statisticky jsme v obranné fázi vyšli daleko hůře. Obdržených 71,9 bodu na zápas (15.místo) sice částečně souvisí s naší vyšší intenzitou hry (v útoku 3. s 67,4 body), ale určitě je tento ukazatel i naší špatnou obrannou vizitkou. V počtu zisků jsme také dopadli podprůměrně – 6,8 zisků (12.) V počtu faulů jsme vyšli úplně nejhůře s počtem 22,9 faulů na zápas. Právě i díky tomu si soupeři proti nám často pomáhaly trestnými hody (Lotyšsko, Maďarsko). Ještě na turnaji ve Francii jsme dostali cenu Fair play za nejnižší počet faulů, na ME se bohužel i zdvojení hráček u postranní nebo půlící čáry trestalo faulem. Některé fauly však pramenily z naší netrpělivosti, někdy až hlouposti.

Celkově nás obranná fáze na ME nepodržela, tak, jak jsme potřebovali. Největším nešvarem byl vysoký počet faulů a málo důsledný obranný doskok.

Práce realizačního týmu:

Práce Tomáše Holešovského při skautingu soupeřů byla na vysoké úrovni. Před každým následujícím utkáním měly hráčky možnost vidět sestříhané útočné systémy soupeře. Každá

hráčka dostala list s nakreslenými akcemi. Já jsem se naopak více zabývala popisem jednotlivých hráček a jejich silných stránek.

Novými členkami RT byla jak masérka Štěpánka Vošická, tak fyzioterapeutka Jana Hradilová, která nahradila v průběhu přípravy Ivu Hnátovou (nebyli jsme spokojeni s její častější nepřítomností na soustředění a pracovním nasazením). Masérka i fyzioterapeutka měly s hráčkami výborný vztah a pracovaly v plném nasazení. Samy hráčky si velmi pochvalovaly jejich péči i lidský přístup.

Vedoucí týmu David Streubel je už zkušeným vedoucím, který nám zajišťoval vhodné podmínky pro přípravu na ME.

Doporučení:

Budu se znovu opakovat.

Nejméně polovina týmů je daleko lépe **přípravená po silové stránce**. Tady vidím největší rozdíl připravenosti ve srovnání s naším týmem.

Umím si také představit, že mohou být hráčky lépe připraveny také po technické stránce (Španělsko je bezkonkurenční). Rozdíly však nejsou proti jiným týmům tak propastné.

Letos mě naprosto nadchnul tým Holandska, který jsme již viděli na turnaji ve Francii. Hráčky „vyrýsované postavy“ jedna jako druhá, téměř totožný styl střelby (jakákoliv hráčka hrozila svoji přesnou střelbou z trojkové vzdálenosti). Po kondiční a silové stránce dle mého pohledu nejlépe připravený tým. Skvěle zvládnuté individuální činnosti jednotlivce. Tomáš Holešovský v přátelských hovorech s trenérem a vedoucím týmu Holandska zjistil, kde se vzal tento „skoro“ zážrak. Popisuje přípravu talentovaných holandských hráček ve svém příspěvku (centrální příprava, kde čerpali z modelu francouzských kolegů).

Poslední a téměř zásadní věcí, kterou chci doporučit, tak je najít řešení k velmi častým omluvenkám (někdy i bez omluvy) hráček kategorie U20. Letos byl počet omluvenek opravdu extrémní. Hráčky, které do této doby absolvovaly ME kadetské nebo juniorské a mají již jisté zkušenosti, tak v kategorii U20 dají přednost něčemu jinému. Z původní nominace tak vypadlo dokonce 8 hráček. Zraněné Hošková a Adamová, z důvodu studia v USA Kracíková a Veselá, z jiných studijních důvodů Andělová, Chmelová, Urbanová a Krejčová.

Důvody sestupu z divize A a doporučení pohledem asistenta Tomáše Holešovského:

Dovolil bych si své názory rozdělit do dvou směrů. Za prvé Česká republika je malá země s menším počtem talentů. Bohužel reprezentace do 20 let je na hranici oblíbenosti z několika důvodů. Květnový termín maturit a přijímaček na vysoké školy. Touha po studiu v USA. Únava reprezentovat. Nehodlám se tu rozepisovat nad morálními povinnostmi omluvit se řádně a včas a ani nad výše popsány důvody. Je to prostý fakt, který je potřeba řešit. Mluvil jsem během ME s kolegy z ostatních výprav a jako

nejzajímavější mi přijde řešení Maďarska. Již před třemi roky zavedli povinnou reprezentaci. Každá hráčka v Maďarsku podepisuje dohodu, kterou se zavazuje k reprezentaci, jestliže obdrží pozvánku od svazu. Omluvou je pouze vážné zranění. V případě nedodržení dohody jí je zastavena činnost minimálně na půl roku a nesmí přestoupit mimo Maďarsko. Bylo mi řečeno, že to regule FIBA dovolují a přes počáteční kritiku tato varianta funguje. Druhým a možná ještě větším problémem je dlouhodobá příprava hráček v klubových podmínkách. Po tréninkových jednotkách, kdy jsme trénovali od čtvrtka vždy do neděle (cca 6 tréninkových jednotek) byly znatelné rozdíly ve fyzické připravenosti a schopnosti trénovat v plném nasazení. I samotné hráčky se přiznávaly, že s takovým nasazením ani v klubech ŽBL netrénují. Samozřejmě se poté jeví i fakt, že takticky jsou hráčky dobře připravené, ale taktické pokyny v plné rychlosti nejsou schopné plnit a často pak chybují v elementárních činnostech. Dalším faktem je samozřejmě herní zkušenost jednotlivých hráček a jejich klubové role, kdy většina ve svém týmu plní roli "podavače" a v útočných kombinacích volí pak naučené varianty. I z toho v zápasovém zatížení pramenil velký počet našich ztrát bez ohledu na fakt, že hráčka nebyla pod obranným tlakem. Žádná z dvanácti nominovaných hráček nebyla schopna, ať už fyzicky nebo duševně, přijmout roli lídra a vzít zodpovědnost na sebe. Okolo basketbalu se už pohybují několik let a ještě jsem neviděl tolik psychicky nevyrovnaných hráček. Celou přípravu a i samotné ME jsme se snažili hráčkám zvedat sebevědomí, ale jak již jsem zmínil bez fyzické kondice je to i s psychikou složitější. Pro příklad budu citovat v anketě ČBF nejlepší mládežnickou hráčku 2014/15 Anetu Mainclovou. "Trénovaly jsme 4krát týdně z toho byl jeden trénink taktický, když se hrála Euroliga." Víím, že každý trenér má jiný názor a jiný pohled na věc. Ale bez kvalitního tréninku se neobejdou ani největší talenti. Například v Holandsku, které ještě nedávno basketbalově nebylo známé, již 10 let funguje basketbalová akademie. Hráčky s největším talentem už od 14 let věku mají možnost trénovat celý rok v Amsterdamu. Nutno ovšem říci, že si musí platit ubytování a stravu (cca 450,- euro měsíčně). Trenéry a haly platí Olympijský výbor. Hráčky si samy vaří pod dohledem výživových poradců a učí se plánovat si svůj rozvrh. První rok nehrají žádné zápasy, pouze se učí trénovat. Kvantita a kvalita tréninků je podstatnější než zápas a tak o víkendech jezdí za rodiči. Ve starších kategoriích hraje tento výběr o ročník starší soutěž. Myslím, že Evropa nám ujíždí ve fyzické odolnosti, respektive tvrdosti. Fyzické nasazení od týmů Portugalska, Belgie, Lotyšska, Holandska atd. je už velmi podobné mužskému basketbalu. Dovolím si říct, že herní chytrost, kterou byl český basketbal proslulý, už tato fyzičnost zatlačuje mírně do kouta. A je úsměvné, že naučit hráče myslet bývá kolikrát těžší, nežli ho naučit hrát důrazně. Moderní basketbal tak jak jsem jej viděl na ME 2015 ve Španělsku je kombinací síly a taktické zdatnosti. Proč jsme schopni držet krok s Evropou v kategorii U16 a pak začínáme ztrácet. Náš ženský tým by měl projít generační obměnou, ale která generace nahradí tuto současnou, záleží jen na nás trenérech. Můžeme nechat mladé hrát Euroligu a nebo můžeme euroligové podmínky přinést do tréninku. Jedinou cestou, kterou já spatřuji je vytvoření centra, které bude spolupracovat s odborníky a bude dlouhodobě rozvíjet v kvalitním tréninku talentované individuality. Tím, že každý tým či mládežnický trenér má svou hvězdu a svou pravdu, postavíme konkurenci schopný národní tým možná jednou za 100 let.

Zpracovala: Ptáčková Romana

Dne: 1.9. 2015